

בש"פ 2963/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2963/22

לפני:

כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

פלוני

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

ז' באייר התשפ"ב (08.05.22)

בשם המבקשת:

עו"ד מורן פולמן

בשם המשיב:

עו"ד עלא תלאווי

החלטה

1. לפניי בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 10.5.2022 בתשעים יום או עד למתן פסק דין בת"פ 23054-08-21 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

2. ביום 10.8.2021 הוגש נגד המשיב כתב אישום אשר ייחס לו עבירה של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 לפי סעיף 348(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בתמצית, לפי עובדות כתב האישום, ביום 12.7.2021 ביצע המשיב במתלוננת, קטינה ילידת שנת 2007, מעשה מגונה בעת שבילתה עם אחיה בפארק. המשיב מישש את כתפי המתלוננת, חיבק אותה בצווארה, העביר ידו על גבה ומישש אותה עד לפס תחתוניה. המשיב הוסיף והניח את ידיו על חזה של המתלוננת מעל בגדיה ומישש את חזה, והוסיף לעשות כן אף שדחפה את ידו. בהמשך הוביל אותה למזרקה כשהוא אוחז בכתפה, הרים אותה והניח אותה על שפת המזרקה ושב לחבקה.

3. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בדיון שהתקיים ביום 31.8.2021 הסכים המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ובית המשפט המחוזי הורה על עריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו. שירות המבחן התרשם כי המשיב נוטה למזער את הבעייתיות בהתנהלותו, מבטא עמדה קורבנית תוך הבעת כעס כלפי המתלוננת ומתקשה להביע אמפתיה כלפיה. עוד התרשם שירות המבחן כי למשיב עוררות מינית מוגברת וכי קיים סיכון להישנות התנהלות פוגענית מצדו בעתיד. בהתאם להערכת הסיכון כאמור ולכך שהמשיב, שהנו תושב הרשות הפלסטינית, לא הציע חלופת מעצר בשטחי ישראל, המליץ שירות המבחן על מעצרו עד תום ההליכים. לנוכח האמור בתסקיר ובהעדר חלופת מעצר מתאימה, הורה בית המשפט המחוזי ביום 1.12.2021 על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

4. אשר להליך העיקרי, ביום 10.8.2021 הוקרא למשיב כתב האישום והדיון נדחה לצורך מתן תשובה לכתב האישום. ביום 10.11.2021 מסר המשיב כפירה כללית לכתב האישום וביקש לדחות את הדיון לשם הגשת תשובה מפורטת. בהמשך כפר במיוחס לו וטען כי העבירה המיוחסת לו היא עבירה שבסמכותו של בית משפט השלום ולא בסמכותו של בית המשפט המחוזי.

5. לאחר מספר דחיות לבקשת ההגנה, התקיים דיון ביום 5.4.2022, בו חזר המשיב על טענתו כי מדובר בתיק שדינו להתברר בבית משפט השלום, בעוד שהמדינה טענה כי הסמכות נתונה לבית המשפט המחוזי. בהחלטתו מיום 10.4.2022 קבע בית המשפט המחוזי, כי היה ראוי לייחס למשיב עבירה לפי סעיף 348(א) לחוק העונשין ולא לפי סעיף 348(ב) לחוק העונשין, ובהתאם לכך קבע כי יש להעביר את ההליך לבית משפט השלום בירושלים. עם זאת, השהה בית המשפט המחוזי את יישומה של החלטתו כדי לאפשר למדינה לשקול צעדיה. ביום 1.5.2022 הגישה המדינה בקשה לעיון מחדש בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 10.4.2022, ובקשה זו טרם הוכרעה.

6. להשלמת התמונה יצוין, כי ביום 16.11.2021 ביקשה המדינה להעיד את המתלוננת בעדות מוקדמת ומועד לשמיעתה נקבע ליום 6.12.2021. עם זאת, הדיון בוטל בשל שהותה של חוקרת הילדים באותו מועד בחו"ל. בשל אילוצי בית המשפט, טרם נקבע מועד חלופי.

7. מכאן הבקשה שלפניי. לטענת המדינה מעשיו של המשיב כפי שהם מתוארים בכתב האישום, וכן התרשמות שירות המבחן מן המשיב, מלמדים על המסוכנות הנשקפת ממנו. עוד נטען כי העובדה שהמשיב גר ברשות הפלסטינית מעוררת באופן אינהרנטי חשש הימלטות. לפיכך ביקשה המדינה להורות על הארכת מעצרו של המשיב.

8. מנגד, טען בא-כוחו של המשיב, כי המשיב בן 57, בעל משפחה, ללא עבר פלילי, וכי זהו מעצרו הראשון. עוד טען כי קצב התקדמות ההליך אינו משביע רצון וכי בקשתה של המדינה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 10.4.2022 תסרב ותאריך את ההליך. בהמשך לכך, ביקש בא-כוח המשיב להורות על שחרורו של המשיב.

9. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טיעוני באי-כוח הצדדים, מצאתי כי דין הבקשה להתקבל. כידוע, בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ועל תקינות ההליך הפלילי. במסגרת עריכת האיזון, יש לשקול, בין היתר, את מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם, את חומרת העבירות המיוחסות לו, החשש מפני שיבוש מהלכי משפט או מפני הימלטות מן הדין, עברו הפלילי של הנאשם, חלוף הזמן מעת מעצרו, קצב ניהול ההליך העיקרי והסיבות להימשכותו, והאפשרות

להגשים את תכלית המעצר בחלופה מספקת (ראו: בש"פ 1694/22 מדינת ישראל נ' ג'רבווע, פסקה 6 (16.3.2022)).

10. בענייננו מסוכנותו של המשיב נלמדת מן מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום. המשיב ניגש למתלוננת, קטינה אותה לא הכיר, חיבק ומישש את גופה מספר פעמים חרף התנגדותה, והכל בגן ציבורי ולאורו של יום. מסוכנותו אף עולה מהתרשמות שירות המבחן אשר העריך כי נשקף מן המשיב סיכון להישנות התנהלות פוגענית בעתיד.

11. אכן, עד היום טרם החל שלב הוכחות בתיק, ולאחרונה אף התמקד ההליך בבירור סוגיית הערכאה המוסמכת לדון בכתב האישום. יחד עם זאת, נראה כי מספר לא מבוטל של דיונים נדחה לבקשת ההגנה. בשים לב לעובדה שמדובר בבקשה ראשונה להארכת המעצר ולכך שאין בידי המשיב להציג חלופת מעצר שיש בה כדי לתת מענה הולם למסוכנותו, לא מצאתי כי יש בהתארכות ההליך כדי להטות בשלב זה את נקודת האיזון לעבר שחרורו לחלופת מעצר. זאת בפרט שעה שטרם נשמעה עדות המתלוננת.

12. בהתאם לאמור הבקשה מתקבלת.

אני מורה אפוא על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום, החל מיום 10.5.2022 או עד למתן פסק דין בת"פ 23054-08-21 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט' באייר התשפ"ב (10.5.2022).

ש ו פ ט ת